Общинската гр. библиотека
Варна

ГОД. VI БРОИ 345 | Добричъ, 17 октомврий 1940 год. | БРОЯТЪ 1 ЛЕВЪ

ДОБРУДЖАНСКИ
ГЛАСЪ

ОСНОВАТЕЛИ:
Л. П. СТАНЧЕВЪ Я. х. ЯНЕВЪ
ИЗЛИЗА ПОДЪ РѪКОВОДСТВОТО НА РЕД. КОМИТЕТЪ
Вестникъ на българитѣ отъ Добруджа

НОВЪ ЖИВОТЪ

Животътъ въ освободена Добруджа влиза въ фазата на единъ новъ животъ, за какъвто, ето вече повече отъ две десетилѣтия, мечтаеше добруджанецътъ. Нова власть, нови разпоредби, нови порядки.

На всѣкжде се чувствува вече рѫката на една здрава сила, която постепенно измѣства старитѣ порядки и ни сочи новия пѫть, по който ние тръгваме съ твърди и решителни крачки къмъ нашия възходъ. Опредѣлянето на ценитѣ на всички търговски стоки, редътъ въ учрежденията, мѣркитѣ противъ спекулата и за чистотата правятъ отрадно впечатление срѣдъ гражданството. Откриването на банковитѣ учреждения, разгласенитѣ кредитни облекчения идватъ точно на време да подкрепятъ съвсемъ изтощенитѣ ни стопански сили. Търговци, индустриалци, еснафи и земедѣлци усилено се приготвятъ за благотворна работа и по всички направления на обществения ни и стопански животъ очебиещо се очертава картината на обновлението и трескавата работа.

Засилва се и културниятъ животъ. Открива се читалище. Българската книга, която тъй трудно прониквашe у насъ, е на пѫть да наводни села и градове. Жаждата за тъй желаната духовна храна е удовлетворена. На скоро ще имаме въ всички градове и по голѣми села читалища и библиотеки.

Въ освободена Добруджа се заражда новъ животъ, открива се широко поле за творческа работа.

Къмъ нашитѣ хора на изкуствата

Съ болка на сърдцето ние етѣхме писанията на румънскитѣ поети, писатели и художници, които често ни осещаваха, привлѣчени отъ естественитѣ красоти на нашия край, и които издигнаха до небесата само губещитѣ се останки на паметницитѣ отъ турско време. Презъ тѣхнитѣ очи румънското общество виждаше нашата родина като единъ откѫснатъ отъ вечния ориентъ край, пъ[illegible]нъ съ мистика, ориентал[illegible] сантименталность и ек[illegible]чность. Всѣка съборена [illegible]мия, всѣки фесъ или шал[illegible] представляваха за ру[illegible] художникъ неизчер[illegible] на вдъхновение [illegible] тѣхъ нищо [illegible] останаха невидими за румънския поетъ и художникъ, защото тукъ нѣмаше нито романтизъмъ, нито фантазия. Тукъ господствуваше трудътъ — неспирниятъ и творчески трудъ, защото добруджанецътъ само въ труда намираше утѣшение и цѣление отъ робията.

Сега ние чакаме нашитѣ хора на изкуствата Чакаме ги да пребродятъ нашитѣ хлѣбородни полета, да изтръгнатъ истината отъ гърдитѣ на майката — черноземъ, да възпѣятъ чернитѣ угари и да предадатъ пѣсеньта на стоманения плугъ, който брázди браздата на възхода на освободена и обновена Добруджа. Ние ги чакаме. Чакаме ги въ името на истината, въ името на на[illegible] и гордостьта!

ДОБРУДЖАНСКИЯТЪ ГЕРОЙ

ПОСРЕЩАНЕТО НА ГЕНЕРАЛЪ КАНТАРДЖИЕВЪ ВЪ ГР. ДОБРИЧЪ

Въ недѣля, 13 т. м. градъ Добричъ прекара още единъ день на радость и величие. Добричани тържествено посрещнаха прочутия добруджански герой, генералъ Кантарджиевъ, свързалъ името си презъ свѣтовната война, за вѣчни времена, съ Добруджа.

Генералъ Кантарджиевъ на 4 септемврий 1916 год., „на своя глава", съ шепа доблестни борци, мълниеносно се понесе по добруджанскитѣ полета и превзе гр. Добричъ. Следващитѣ три дни, съ нечувано геройство, той отстоя на десеторно по многобройнитѣ руски и румънски войски. Тукъ генералъ Кантарджиевъ привлѣче командира на руския корпусъ, генералъ Зайнчковски и го задържа до 8 о. м., до падането на Тутраканъ. Въ неравната битка при с. Чамурлий коньтъ му биде разкѫсанъ отъ фугасна граната. На 14 с. м. бѣ раненъ въ бойна верига. Съ вързана рѫка той нанесе победата при Топрахисаръ и победоносно се понесе по цѣла Добруджа, до Дунава.

Кантарджиевъ е първиятъ български генералъ, раненъ на бойната линия!

Отъ тогава — цѣли двадесеть и петь години.

Добруджа бѣ поробена. Добруджанецътъ герой живѣ съ мѫкитѣ по заробена Добруджа и съ славата на героичнитѣ битки.

Днесъ Добруджа е свободна. Стариятъ воинъ е между насъ. Съ сълзи на очи той влѣзе въ града.

*

Ул. „Царь Борисъ III" е препълнена отъ народъ. Хиляди погледи се взиратъ по направлението, откѫдето ще се зададе стариятъ воинъ, любимиятъ генералъ на Добруджа. До общинското управление всички официални лица, начело съ генералъ-управителя, г. генералъ Поповъ. Една почетна рота съ военната музика е готова да отдаде почесть на заслужилия български войникъ. Тукъ сѫ наредени ученицитѣ и ученичкитѣ, а до тѣхъ доброволцитѣ отъ войната. По очитѣ на всички се чете горещото желание часъ по-скоро да видятъ героя на Добруджа.

Колата пристигна. Слиза стариятъ воинъ. Очитѣ му сълзятъ. Въ старческитѣ му гърди бушува радостьта за свободата, радостьта на цѣлия народъ. Той пристѫпва бавно. Мощно ура цепи въздуха. Хиляди цвѣтя хвърчатъ въ въздуха и падатъ по раменетѣ на стария генералъ. Отъ редицитѣ наизлизатъ жени и деца и трупатъ героя съ цвѣтя. Редътъ е нарушенъ. Генералътъ едва се движи срѣдъ кипящото море отъ хора. Всѣки иска да се приближи, да се до[illegible] който по- [illegible] на Добруджа. Кметътъ на града, г. инж. Старцевъ, го приветствува съ „добре дошълъ". Нестихващо ура, неизказанъ възторгъ.

Стариятъ генералъ се появява на прозореца на общинското управление. Говори. Всѣка негова дума е поглъщана отъ нестихващо ура. Говори — всичко се превръща въ слухъ. Съ треперяща рѫка стариятъ воинъ дига една книга съ червени корици и я сочи на народа:

„ЗЛАТНАТА КНИГА"

Гласътъ на воина трепери:

„Въ тази златна книга общинското управление да нареди да се напише и написва това, което подобава отъ възвръщането свободата на „Златна Добруджа презъ 1940 г. до като града сѫществува".

Ново нестихващо ура.

Генералътъ вдига втора книга съ сини корици. Стихва мощното ура.

„Черната книга"

Народътъ слуша:

„Общинската управа на града да се погрижи въ най-кѫсо време да бѫдатъ записани всичкитѣ голѣми беззакония и жестокости, които румънскитѣ власти и частни лица сѫ извършили презъ времето на властвуването и пребиваването имъ въ Добричъ и околноститѣ му отъ подписването на Букурещкия миренъ договоръ презъ 1913 год. до връщането свободата на Добруджа презъ 1940 год.

Това описание да бѫде отпечатано по възможность по-скоро, както въ родния, така и въ чуждия печатъ. Да послужи за урокъ, както на тия, които хвърлиха добруджанци въ румънско робство, така и на злосторницитѣ изъ между тѣхъ. Да послужи и за обуздание на тия народи, които още иматъ българи въ робство.

Боже, вразуми беззаконницитѣ и злосторницитѣ! Запази сънародницитѣ ни българи отъ беззакония и зло-

Мѣсто на поклонение

Недалечъ отъ гр. Добричъ, къмъ северо-изтокъ, се издигатъ редутитѣ, останали отъ освободителната война. На югъ отъ тѣхъ се издига величествениятъ паметникъ на генералъ Цимерманъ. Тия редути, днесъ обрасли въ бурени и забравени, господствуватъ надъ цѣлия градъ и надъ цѣлата равнина. Тукъ презъ 1916 год. се развиха епичнитѣ битки на българската военна слава. Тукъ днесъ дойде на поклонение легендарниятъ добруджански герой генералъ Кантарджиевъ. Това мѣсто е свещено. То увѣковечи името на родината ни.

Това мѣсто не трѣбва да се забрави. Не трѣбва да го забравимъ най-вече ние, добруджанци. Тукъ трѣбва да издигнемъ паметникъ — величественъ паметникъ, съ паркъ и музей — който да бодърствува надъ хлѣбороднитѣ полета и да бѫде гранитниятъ стражъ на свободата.

Да обмислимъ, да искаме, да настояваме, да работимъ — да направимъ това за Добруджа, за честь на България и на българския воинъ, да изградимъ на гранитни основи историята на тѫжното минало и на свѣтлото ни бѫдеще — да създадемъ мѣсто на поклонение

АСЕНЪ ИВ. БОЕВЪ

нашата благодарность

Преди 27 години на 11. августъ бѣше наложенъ на България Букурещкиятъ договоръ, който лишаваше България отъ почти всичкитѣ й териториални придобивки презъ първата Балканска война, макаръ че тази бѣше изнесена главно върху плещитѣ на нашитѣ героични войскари. Букурещкия „миренъ“ договоръ не само ощети България, но и я унижи. Още въ първиятъ день на своето рождение, той носѣше зародиша на бждещи раздори на Балканския полуостровъ. Въ Свѣтовната война България се нареди на страната на Централнитѣ сили не за да прави завоевания и обсебва чужди територии, а за да обедини всички българи въ оправданитѣ отъ историята, географията и народостопанството етнически граници. Въпрѣки това, въ едно отъ столичнитѣ преградия на „най-демократичната“ държава на свѣта, бѣше наложенъ на България единъ варварски „миръ“, който не зачиташе и най-елементарнитѣ народностни права. Този договоръ бѣше Ньойския. Отъ тогава, цѣли 22 години на всенародни страдания и унижения, една вълна на студена едва ли не пировска надменность бѣше залѣла държавитѣ “победители”, която отъ време на време бѣше подсилвана отъ политическитѣ демонстрации и пжтешествия на държавни мжже отъ рода на Титулеску, Барту и тѣмъ подобни. Така нареченото Балканско споразумение, въ което не влизаше геополитически най-балканската отъ всички държави — България, както по демонстративния и обиденъ за България начинъ на неговото сключване, а така сжщо и по своята политическа сжщность, имаше за задача чрезъ постояненъ и непрекжснатъ натискъ върху България да принуди въ течение на времето, щото тази да признае „доброволно“ още веднажъ сжществуващия редъ на насилие и безправие наложенъ на България. Дипломатитѣ на това „споразумение припознавайки политическата действителность дори и следъ германския победоносенъ походъ срещу Полша, продължиха живота му съ още седемь години на базата на балканското териториално статукво. Даденитѣ граници отъ страна на Англия и Франция на държавитѣ, които бѣха заграбили насилствено земи отъ българския етнически и отечественъ патримониумъ, показа, че българската справедливость не може да очаква нищо отъ тѣзи държави.

На първи септемврий миналата година нечестиви ржце запалиха факела на една нова европейска война, въпрѣки разумнитѣ усилия на хора, които виждаха въ войната едно масово нещастие за човѣчеството, особено когато тя се почваше, за да защити една известна на всички историческа несправедливость. Походътъ срѣщу Полша бѣше завършенъ въ 18 дни. Но съглашенцитѣ търсѣха гения на германската победа не въ страшната нападателна мощь на тѣхната армия, а въ слабостьта и мнимата неподготовка на победения. Но Варшава падна на 28 день отъ почването на войната, а Парижъ се предаде на 35 день отъ почването на офанзивата срещу Белгия и на деветия день отъ почването на офанзивата срещу Франция: ще рече, поляцитѣ се биха най-малко толкова храбро, колкото и французитѣ. Франция бѣше победена съ една бързина и по начинъ, които едва ли не сж сензациозни въ военната история и изкуство. Надъ двореца въ Ньой, кждето нѣкога българскитѣ делегати трѣбваше като затворници да чакатъ цѣли 71 дни благоволението на тогавашнитѣ победители, се издигна победното сега знаме на пречупения кръстъ, а при приема на нашия главнокомандующъ презъ Свѣтовната война, се издигна и знамето на тогава унизена и онеправдана България, Това обстоятелство, както и вржчването на „златната“ книга на Ньоския дворецъ на генералъ Женовъ като подаръкъ на нашия воененъ музей, бѣше едно морално удовлетворение и морална ревизия на Ньоския диктатъ. Уреждането на Добруджанския въпросъ по почина на Германия, срути първиятъ голѣмъ камъкъ отъ грамадата, която бѣше издигната отъ самозабравилитѣ се победители на мѣстото на всебългарското народностно огнище.

Връщането на южна Добруджа къмъ майката—земя, следъ години на страдания, се дължи въ висша степенъ на героичното търпение и мждрость на българския народъ, както и на проявеното въ последния моментъ благоразумие на румънската дипломация. Не ще съмнение, обаче, че ако днесъ нашата възпѣта „златна“ Добруджа е пакъ часть отъ българската народностна снага, това се дължи преди всичко на кървавитѣ победоносни усилия и на чутовния героизъмъ на германскитѣ воини, които пребродиха блатата на Полша, леденитѣ полета на Норвегия, воднитѣ канали на Холандия и срутиха фамознитѣ крепости на Белгия и Франция. Само победната крачка на германския войскарь, който срути укрепителния поясъ на Мажино и Вайгандовата линия, е която смаза и оковитѣ на етническото и стопанско насилие и робство наложено на България. Остриятъ германски мечъ разрѣза превръзката отъ очитѣ на самозбравилата се Темида, за да й напомни, че има въ Европа онеправдани и унизени народи. Ние изказваме къмъ героизма на бившитѣ наши братя по оржжие не само своето искрено възхищение, но ние му дължимъ преди всичко и своята благодарность. Великиятъ германски Райхъ и неговия гениаленъ водачъ ще взематъ въ нашата история мѣстото на нови освободители. Водачътъ Хитлеръ — еднакво способенъ дипломатъ и войникъ, позна въ добре историческитѣ опасности, които крие въ себе си политиката на народностно насилие и затова повежда навсѣкжде своята цѣлостна идеология и политическа система. Той нѣма да се спре и предъ другитѣ е нически и исторически н справедливости на Балканския полуостровъ. Той далъ достатъчно доказателства, че онѣзи, които водятъ политика на страусова птица сж предивсичко не само врагове на човѣчеството, но и на своитѣ собствени народи. Днесъ германскиятъ народъ и неговия великъ водачъ призовани отъ Провидени то да създаватъ единъ тр енъ миръ, почиващъ вър устоитѣ на народностната социална справедливост безъ който миръ е неми лимо човѣшко благоде ствие. А на онѣзи, кои все още живѣятъ съ ил зията, че неправдата извъ шена съ Парижкитѣ дик ти е вѣчна и идеализира политическото насилие м чейки се да го издигна до висотата на междун родно право, ние ще н помнимъ думитѣ — паро казани отъ водача на Ге мансния Райхъ: „Азъ крити кувамъ стария редъ на н родостно насилие и ще срути, защото съмъ въ стояние да създамъ по д бъръ и по—справедли отъ него“.

„БААКАНЪ“

Българско осигурително дружество
ул. „Кн. Симеонъ Търновски“ № 11, Тел. 159 ДОБРИЧЪ

Съобщава на добруджанци, че установи свой представитель за цѣла Добруджа, който извършва всички видове застраховки за: ЖИВОТЪ, ПОЖАРЪ, ЗЛОПОЛУКА, ТРАНСПОРТЪ и ДР.

ПЕТКО ДАНЧЕВЪ

КУКУРУЗО-ВЪРШАЧКИ

германски моторни, тронятъ въ часъ около 3500 кгр пречистена пазарна царевица, даже и току що обрана. Доходни машини, които даватъ добъръ поминакъ. Цена 22250 лв. франко София. Искайте проспектя

РЕКОЛТА а.д.
СОФИЯ ул. ЦАРЬ СИМЕОНЪ 42

ОСВОБОЖДЕНИЕТО
ВЪ НАВЕЧЕРИЕТО

Конференцията въ Крайова заседава.

Въ Добруджа: въ всѣки градъ, въ всѣко село, въ всѣка кжща, по кръчми и кафенета, на улицата предъ вратитѣ, дори и изъ улицитѣ — други конференции въ миниатюръ, на „сжщата тема“ само, че (не смѣтаме за преувеличени) по бурни, по разгорещени и по подробни, които обхващаха и цѣлата свѣтовна политика. По него време, ако бихте отворили коя да е врата, или ако бихте подслушали кжде да е щѣхте да чуете: Крайова... Днесъ, утре... свърши се съ робството.... Нашитѣ искатъ до Дунава, нашитѣ „нашитѣ...

Крайова! Името на това чисто българско селище нѣкога, здраво се загнезди въ душата на добруджанеца и се превърна въ символъ за очакваната свобода. Крайова — напрегнато очакване, безсънни нощи, кошмарни сънища.

Но нека се поразходимъ изъ селата и градоветѣ и да надникнемъ въ коя да е българска кжща:

Въ скромната кжщурка на дѣдо Добри ще се шие тази вечерь българско знаме. Бедна кжща, бедни хора. Но по лицата имъ се чете неизказана радость и една особенна тържественность се носи въ въздуха. Кжщата се намира дълбоко въ двора, но прозорцитѣ сж грижливо затулени и всички говорятъ тихо, безгласъ и стжпватъ на пръсти, сякашъ се готвятъ за нѣкакъвъ тайнственъ обрѣдъ. Старата е на пжтнитѣ врата — наднича презъ междината на вратата и бди. Стариятъ е предъ самата кжща — наглежда да не би отъ нѣкжде прозорцитѣ да свѣтятъ и бавно и тежко се разхожда, сякашъ поставенъ съ тежката и отговорна задача да пази свидна светиня. Дъщеритѣ — три гиздави девойки — започватъ работа: едната измжква отъ дюшека зеления коприненъ платъ, другата пуща отъ таваня червения, а трета разшива възглавницата и издърпва бѣлъ коприненъ платъ. Постилатъ ги на земята, оправятъ, тъкмятъ и надѣватъ напръстницитѣ. Но.. кой цвѣтъ е отъ долу? Едната безшумно открехва вратата и пита:

— Татко, нали червеното отъ долу?

— Разбира се — изтръ се радостно и убедително гърдитѣ на дѣдо Добри разбира се, че червеното отъ долу. Не е военно вр ме!..

Вратата заскърцва и всич утихва. Въ стаята, трит девойки приклекнали на зем та, подъ слабата свѣтли газовата лампа, наре тритѣ багри на бълга знаме, гладятъ меката к на и забождатъ игли за не смѣятъ да го разд смѣятъ да се ия день. дна, единст приковала ски трицвѣ ро ще се предъ вра

Германскиятъ стопански планъ за генералъ-губернаторството Полша

Увеличение на производството и работа за всички

[Специална кореспонденция на в. „Добруджански гласъ“]

Берлинъ, 14 октомврий 1940 год.

Съ заповѣдь на Фюрера, всички полски пленници сж освободени. По този случай в. „Ландвиртшафле Нахрихтенъ“ дава следнитѣ подробности относно стопанскитѣ мѣроприятия въ генералното губернаторство Полша:

„Знае се, че две трети отъ населението на бившитѣ полски земи се занимава съ земедѣлие и отраслитѣ му. Обработваната площь въ казаната територия възлиза на 7.5 милиона хектара, отъ които 80 на сто съставляватъ стопанства по-малки отъ по 100 хектара. Гжстотата на населението е отъ 130 до 140 души на кв. клм. Едритѣ земедѣлски стопанства, на брой около 2.000, както и бившитѣ полски държавни земи, а сжщо и тѣзи принадлежащи на евреи, се намиратъ сега подъ контрола на германски земедѣлски специалисти. Цѣлата работа по реорганизацията на земедѣлското производство се извършва съгласно единъ изработенъ отъ генералъ-губернатора четири годишенъ стопански планъ, който, между другото, предвижда: увеличаване на засѣтата съ цвѣкло площь отъ 32.600 на 65.000 хектара, на картофитѣ отъ 120.000 на 1.200.000 хектара, засилване отглеждането на маслодайнитѣ растения, подобрение на скотовъдството и създаване работа за всички.

Четиритѣ земедѣлски камари на бивша Полша, начело на които сега стоятъ германски комисари, иматъ за задача да поощряватъ стопанствата притежаващи подъ 100 хектара земи къмъ рационализиране на производството. Тѣ се намиратъ въ постояненъ контактъ и сътрудничество съ полскитѣ чиновници-агрономи, лесничеи, ветеринари и други, съ които уреждатъ беседи и издаватъ нужната литература за напжтване на земедѣлскитѣ стопани.

Продажбата на всички земедѣлски производства се извършва подъ контролата на органитѣ на държавната земедѣлска централа, която се грижи за правилната оценка на продуктитѣ, както и за осигуряване прехраната на непроизводителнитѣ краища на губернаторстото. По този начинъ се изключва всѣка възможность за верижна или посрѣдническа търговия.

Общиятъ планъ, между другото, предвижда и подобрение на водоснабдяването и на воднитѣ пжтища съ помощьта на трудовата повинность. Селското население, което презъ време на сжществуването на полската държава бѣше подложено на една нечувана експлоатация, сега намира въ лицето на германската власть единъ истински покровитель. Съ освобождаването на последнитѣ полски пленници, които вече се завърнаха по домоветѣ си, животътъ въ териториитѣ на генералното губернаторство взима своя напълно нормаленъ мирновремененъ видъ.“

Добруджанскиятъ герой

(Продължение отъ 1-ва страница)

сторства до скорошното имъ освобождение отъ чуждото робство до възвръщането имъ въ спасителното лоно на свободната ни майка България, подъ скиптъра на умния и храбъръ нашъ царь Борисъ III“.

Ново бурно и нестихващо ура. Въ очитѣ на мнозина се виждатъ сълзи. Скромниятъ даръ — двѣтѣ книги за Добричъ — поднесенъ отъ стария и тъй много заслужилъ генералъ, дълбоко трогва гражданството.

То приема съ радость и умиление скжпия даръ и единно отправя къмъ Всевишния своя гласъ:

— *Да дари стария легендаренъ добруджански герой съ дългоденствие и щастие, да му даде сили и спокойствие да се радва още дълги години на свободата на Добруджа!*

*

На втория день г. генералъ Кантарджиевъ посети редутитѣ край града, кждето преди две десетилѣтия, доби славата на легендаренъ борецъ и обезсмърти името си.

Следъ това той посети Военнитѣ гробища, кждето почиватъ за вѣчни времена неговитѣ знайни и незнайни воини и надъ чийто каменни кръстове днесъ грѣе слънцето на свободата.

Я.

га и никакво знаме не се е развѣвало.

* * *

Въ село. Единъ снаженъ българинъ чисти си, обора, тънаникайки „Титанъ Калимански“. Отъ време на време той се изправя, прави една две крачки, покланя се подава ржка, и повтаря;

— Добре дошле, мили братя, освободители на Добруджа! Добре дошле...

И продължала своята работа.

Отваря се вратата, газеничето окачено на гредата се залюлѣва отъ вѣтъра и едва не угасва. Влиза жена му тъкмо когато той се покланя, подава ржка и казва: — добре дошли, [illegible]ва като вкамененъ [illegible] жена си, която го гледа какво е станало съ мжжа й.

— Бре, мжжо, да не би да си...

Мжжатъ я прекъсва:

— Мълчи, мари! Зълчката ми щѣше да пукнешъ. Не виждашъ ли, „репетиция“ правя какъ да посрещна нашитѣ!

* * *

Въ града, на улицата децата пѣятъ въ хоръ, но тихо, предпазливо и веднага замълчаватъ щомъ видятъ да се задава непознатъ човѣкъ:

„Цигулка ли свири,
Гарванъ ли грачи.
Нито ми е цигулка.
Нито гарванъ грачи.
А най ми е Ковата
Багажа си влачи
И той, той-й-й плачи..

Г. г. министритѣ инж. Василевъ и Загоровъ въ гр. Добричъ

Въ сжбота града ни има високата честь да приеме г.г. министритѣ на благоустройството и търговията инж. Д. Василевъ и проф. Загоровъ.

Г-нъ д-ръ Василевъ бѣ придруженъ отъ г. г. професоръ по геология д-ръ Ст. Бончевъ, г. Береловъ, отъ дирекцията за природнитѣ богатсва и началника по водоснабдяването инж. Ганчевъ. Г-нъ м-ръ проф. Загоровъ бѣ придруженъ отъ народнитѣ представители Н. Василевъ и Борисъ Поповъ, директора на професиитѣ г. Н. Шушловъ и председателя на Варненската Търг. Индустриална Камера г. Абаджиевъ.

Цельта на тѣхното пжтуване е [illegible] съ бждещето благосъстояние и благоустройство на града и провинцията. Г-нъ м-ръ Василевъ се запозна съ състоянието на водоснабдителното дѣло въ нашия край тъй належащо тукъ, съ състоянието на пжтищата и електрификацията.

Г-нъ м-ра на търговията проф. Загоровъ се интересува и се запозна съ стопанското положение на Добруджа съ огледъ на мѣркитѣ, които трѣбва да се взематъ, за да се прокара единъ преходенъ режимъ на ценитѣ. Той се интересува отъ близо и за прибирането на реколтата и подготовката на посевитѣ.

Г. г. министритѣ отпжтуваха за Силистра.

ДОБРУДЖАНЦИ
ПРЕДПОЧИТАЙТЕ
БЪЛГАРИЯ
ПЪРВО БЪЛГАСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО Д-ВО
Най-старото застрахователно предприятие въ страната
Застрахова и презастрахова
ЖИВОТЪ
ПОЖАРЪ
ТРАНСПОРТЪ
ЗЛОПОЛУКА
АВТОМОБИЛИ
КРАЖБИ
МЕТЕЖИ
ЕКСПЛОЗИЯ
И ВСИЧКИ ВИДОВЕ ЗАСТРАХОВКИ
Специални детски, народни и женитбени застраховки
5.400.000.000 (петь милиярда и четиристотинъ милиона
Е ПЛАТИЛО НА СВОИТѢ ЗАСТРАХОВАНИ
БЪЛГАРИЯ
Първото Българско Застрахователно Дружество
Представители навсѣкжде въ страната

БУКВОЛѢЯРНИЦА „ИСКУСТВО“-СОФИЯ
ГАНЧО МАРИНОВЪ ДУДРЕВЪ
ЦАРЬ БОРИСЪ, 221
ПОЩ. ЧЕКОВА С|КА 1389
Изработва и винаги на складъ всички видове модерни шрифтове букви на всички езици: наборни, акцидентни, шарки, орнаменти, слѣпъ материалъ, прецизность и абсолютна точность въ изработката, неотстжпващи на европейскитѣ материали съ машини последна дума на техниката. Сжщо на складъ всички цвѣтове европейски мастила, валцова масса, тель обикновена и картонажна, щеги желѣзни и алуминови, месингови линии, шила и бодове, стегалки, перфорирлинии, компаси, шифтове, каси, рогали и др.
ТЕЛЕФОНЪ 3-26-02
ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

ЙОРДАНЪ ЙОВКОВЪ

Навършиха се три години отъ ранната смъртьна голѣмия български писатель и вдъхновенъ пѣвецъ на добруджанскитѣ полета — Йорданъ Йовковъ.

Йорданъ Йовковъ, който живѣ съ тжгитѣ и неволитѣ на поробена Добруджа, далечъ отъ земята, която тъй много обичаше и която той я издигна въ култъ, не дочака деня на великата радость, на свободата.

Когато екна първиятъ камбаненъ звънъ, който възвести свободата и мощното българско ура се понесе надъ равнинитѣ на Добруджа, надали се намѣри добруджанецъ, който задавенъ отъ радостни сълзи, да не е потърсилъ въ паметьта си образа на даскала Йорданъ.

Той не видѣ свободата на Добруджа.
Но неговиятъ духъ вѣчно ще витае надъ роднитѣ равнини и нѣкжде изъ потайноститѣ на звездното небе все така ще нарежда своитѣ хубави приказни за насъ и на иднитѣ поколѣния.

ВЕСТИ

— По решението на министерския съветъ за Добруджа сж отпуснати 106 радио-апарати, отъ най-добритѣ марки, съ по 4-5 лампи, съ всички необходими снаряжения. Тѣ сж пръснати вече по всички общини, поставяни отъ специална комисия, на чело съ г. инж. Тачевъ, която ще съблюдава и за добрата имъ работа. Тѣ сж поставени въ общинитѣ на публични мѣста, за да могатъ да слушатъ всички селяни. Сжщевременно сж създадени и акумулаторни станции, които ще се грижатъ за подържането имъ въ изправность.

Така, добруджанци ще иматъ възможностьта да чуять редовно съобщенията на радио София.

— Завчера се извърши тържественъ водосвѣтъ въ централното първоначално училище отъ градт ни, по случай откриването на новата учебна година. Присжтствуваха официалнитѣ лица, учителското тѣло и много граждани.

— Завчера пристигна въ града ни г-жа Алисъ Мюлеръ—Нойдорфъ, кореспондентка на германскитѣ вестници Фьолкишенъ Беобахтеръ, Дойченъ Алгемайненъ Цаитунгъ и Кьолнишенъ Цайтунгъ, която е обходила цѣлото крайбрѣжие и нѣкои села. Сжщиятъ день тя отпжтува за Силистра, отнесла съ себе си впечатленията на тжжното ни минало и творческия подемъ на новата властъ, която изгражда новия животъ въ Добруджа.

— Женскиятъ съюзъ „Любовъ към родината" е подарилъ 130 тона книги за Добришкото читалище, сжщо, г. Дановъ отъ Варна е подарилъ 100 тома книги.

— Окончателно сж установени следнитѣ пунктове за изселването на северно-добруджанскитѣ българи: Тутраканъ, Силистра, Саръджа, Харманъ, Дуран-Кулакъ, Балчикъ и Добричъ. При тѣхъ е организирана здравна служба за прегледъ на изселващитѣ, както и за добитъка имъ. Сжщо службата за Общ. подпомагане е организирала кухни, въ които ще получаватъ безплатна храна изселницитѣ, за времето колкото ще предстоятъ.

Поставени сж дезинф машини, бани и болници. Въ селата кжщитѣ, кждето ще се настаняватъ изселващитѣ сж приведени въ изправность.

— Въ града ни е пристигналъ главния Инспекторъ Данаилъ Къневъ — Началникъ на организацията при „България" първото Българско застрахователно Д-во. Назначени сж представители на „България" най-старото застрахователно предприятие, за гр. Добричъ и околията г. Стефанъ Беровъ и г. Сава Еневъ. Пожелаваме имъ успѣхъ въ работа.

ОБЯВА № 396

Добричкото Градско Общинско Управление обявява, че на 19 Октомврий 1940 год. въ 3 часа следъ обѣдъ, въ помещението ще се произведе търгъ по доброволно съгласие за отдаване подъ наемъ за време отъ датата на сключване договора до 31 Декемврий 1940 год. следнитѣ общински магазини;

Магазинъ № 11 въ общинскитѣ хали „Конкордия"
„ №13 „ „ „ „
„ № 13 „ „ „30 Юний"
„ № 14 „ „ „ „ „

За правоучастие въ търга се изисква залогъ 500 лева
Първоначаленъ наемъ за дюкянъ е 500 лева месечно
Всички разноски, данъци, гербъ и др. разноски по сключване на договора и др. сж за смѣтка на наемателя.
Приложението на закона за Б. О. П. е задължително.

Добричъ, 14 Октомврий 1940 год.

Отъ общината.

добруджанци

Дойде желаната отъ толкова време свобода облекчението настжпи по всички направления въ живота ни — политически, икономически и културно.

Застрахователното дѣло въ Майка България тѣсно приобщено къмъ икономическия и културния животъ на широкитѣ маси; чрезъ него, чрезъ застраховки, се подкрепя кредита на широкитѣ маси, като събранитѣ капитали отиватъ въ разни кооперативни банки, сдружения селско-стопански и прочее, за да засили кредита, главниятъ нервъ на стопанския животъ въ страната ни.

Едно отъ дружествата, което играе голѣма роля въ това направление и което азъ поехъ да представлявамъ е

Чиновническото кооперативно взаимно Застрахователно дружество въ София

Нека да предпочитаме **родното, нашето,** за да оставатъ спестенитѣ капитали съ голѣмъ трудъ тукъ, въ нашата държава, за да се ползуваме всички отъ благата на нашия националенъ капиталъ. Предпочитайте своето за вашето лично добруване.

Защо трѣбва да предпочитате Чиновническото Кооперативно Взаимно застрахователно дружество?

Защото :

1) **Има грамадни фондове и резерви надъ 650 милиона.**

2) Не е акционерно, а разпредѣля излишъцитѣ отъ печалбитѣ между застрахованитѣ си членове; раздадено е до сега 65 милиона лева.

3) Проявява здравни грижи за членоветѣ, осигурени при него чрезъ своитѣ лѣчебни и курортни станции, лаборатории, библиотеки и прочее ;

4) Има сравнително най-ниски премии, намаления въ раздаването на дивидендъ на застрахованитѣ при него

5) Подпомага застрахованитѣ при него съ заеми бързо и съ ниска лихва;

6) Улеснява ги да се сдобиятъ съ собствено жилище и

7) Има специаленъ почивенъ домъ за децата на застрахованитѣ при него лица „Св. Константинъ" край Варна и други въ Вършецъ, Банкя и Хисаря Карловско.

Като поехъ представителството на най-голѣмото застрахователно дружество не само въ България, но и на Балкански полуостровъ, а като кооперация е четвърто въ цѣлия свѣтъ, надѣя се, че както въ миналото, така и сега да бжда подкрепенъ отъ Васъ като имате предъ видъ, че Вашитѣ интереси въ случай на нещастие и злополука да бждете справедливо задоволени.

Има клонове: пожаръ, животъ, злополука и жилище — авансиране на застрахованата сума за строежъ

Г. АТАНАСОВЪ
Ул. „Фонъ Рибентропъ", 4

Добричъ, октомврий 1940 г.

ВИКТОРИЯ-БЕРЛИНЪ

Обще застрахователно акционерно д-во
Дирекция за Царство България
СОФИЯ, ул. СЛАВЯНСКА № 3-а

съобщава на застрахованитѣ отъ освободена Добруджа, носители на полици отъ клона за Румъния на ВИКТОРИЯ-БЕРЛИНЪ, че могатъ да продължатъ изплащането си безъ загуби при
ДИРЕКЦИЯТА за ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ

Чрезъ РАЙНО ХРИСТОВЪ — Добричъ

печатница „изворъ"

УЛИЦА „ГРАФЪ ЧИЯНО" № 4 — ДОБРИЧЪ

РАЗПОЛАГА СЪ НАЙ-МОДЕРНИТѢ БЪЛГАРСКИ ШРИФТОВИ

Работа съ вкусъ, бърза и чиста

ЦЕНИ ОБЩОДОСТЖПНИ

изпълнява всѣкакви печатарски поръчки

търговски регистри, фактури, бланки, плика, учебници,

списания, книги, визитни картички, свадбени билети, некро и пр.

Печатница „ИЗВОРЪ" — Добричъ